

Raamattulentosarja
SANASTA TIEN LÖYTÄÄ
 Sievissä 10. tammikuuta 2015
www.sanaveli.com
veli.tuomi@gmail.com

69. Raamattuluento: Raitis usko

Alkurukous

Aluksi

Raittiista uskosta ei ole helppo luennoida, sillä vain harvalla meistä jotka uskovat – jos kenelläkään - on täysin terve ja raitis uskonelämä. Olemme uskovinakin hyvin heikkoja ja erehtyviä. Tästä aiheesta puhuttaessa, liian usein puheisiin tulee mukaan monia moitteita niitä kristillisiä ryhmiä kohtaan joiden uskonoppi ja -elämä eivät kestä kyseisen luennoitsijan tai kirjoittajan läpitunkevia silmiä. Kirjassa KALLIS HUNAJAN PISARA KRISTUS-KALLIOSTA Thomas Wilcox kirjoittaa: ”Tee Kristukselle se palvelus kaiken hänen sinua kohtaan osoittamansa rakkauden tähden, että rakastat hänen köyhiä pyhiänsä ja hänen seurakuntiansa (halvimpia, heikompia, siitakin huolimatta, että niiden käsitykset voivat olla erilaisia). Ne ovat kaiverretut hänen sydämeensä (niin kuin Israelin lasten nimet Aaronin rintakilpeen, 2 Moos. 23: 21). Anna niiden olla samoin sinun sydämeesi kai-verrettuina.

Tämän vuoksi on aihetta nöyränä ja arkaillen puhua kristillisyyden eri muodoissa näkyvistä - usein myös suuresti kuuluvista - vioista ja erehdyksistä, sillä me – todella kaikki – hairahdumme ja erehdymme monessa kohden. Apostoli Jaakob kirjoittaa: ”*Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa.*” (Jaak. 3:2).

Mutta kuitenkin kun tämä aihe on annettu luennoitavaksi, pyrin puhumaan aiheesta Herran Hengen avulla. Kipeitäkin asioita pitää kuitenkin käsitellä.

Raamatun opetus raittiudesta

Aiheeseen liittyvät suorat raamatunkohdat ovat seuraavassa:

”*Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit... me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo.*” (1. Tess. 5:6,8).

”*Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädylinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan... Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panetteli-*

joita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa... Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti.” (1. Tim. 3:2,11; 2. Tim. 4:5).

”vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet” (Tit. 2:2).

”Vyöttäkää sen tähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä... Mutta kaiken loppu on lähellä. Sen tähden olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan... Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.” (1. Piet. 1:13; 4:7; ja 5:8).

Edellisessä on lueteltu ne Uuden testamentin kohdat, joissa hengellisestä uskon raittiudesta puhutaan. Vanhassa testamentissa ei tätä sanaa käytetä, vaikka myös siellä usein nuhdellaan epäuskosta ja vääristä elämästä. Edellisistä lainauksista huomataan, ettei niissä ole selkeää oppia siitä, mitä raitis usko on. On vain kehotuksia raittiuteen.

Luetussa ei tarkoiteta varsinaisesti absoluuttisuutta alkoholin käytön suhteen. Mutta alkoholin väärinkäyttö ei tietenkään kuulu raittiiseen uskoon. On kirjoitettu: *”...juomari ja syömäri köyhtyy, nuokkuu lopulta ryysyissä”* (Sananl. 23:21). Muita tähän aiheeseen kuuluvia sanankohtia:

”...minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä söisikään semmoisen kanssa.” (1. Kor. 5:11).

”Ettekö tiedä, että vääryudentekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkojat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaaajat eivätkä riistäjät.” (1. Kor. 6:10).

Tuskin näitä opinkohtia tarvitsee näin lyhyessä tutkielmassa kaikkia läpikäydä. Ne ovat päivän selviä. Otamme edellisistä teksteistä esiin ainakin yhden kohdan. Luimme: *”Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan.”* Tätä ajankohtaista tekstiä on usein käytetty epäraittiillakin tavalla, sillä siitä on poimittu vain sana ”mies” ja kuitenkin hyväksytään usein seurakunnan opettajaksi myös ne, jotka eivät tunne edes uskon salaisuutta, eivätkä täytä muitakaan mainittuja vaatimuksia. Riittää, että pappi on miespuolinen. Pappi-sanaahan ei tekstissä edes mainita, sillä ovathan kaikki Kristukseen uskovat pyhä papisto, eivät siis maallikkoja. *”Mutta te olette ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja”, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa”* (1. Piet. 2:9). Nainenkin saa joidenkin mielestä opettaa, kunhan ei ole ottanut pappisvihkimystä. Näin ei saa Raamattua lukea ja tulkita, eli ottamalla vain osan tai osia tekstistä, toisin sanoen tulkita Sanaa epäraittiisti. Tämä ristiriitainen oppi on vienyt monet uskovat omantunnon orjuuteen. Heidän on etsittävä jostakin sellainen jumalanpalvelus, jossa nainen ei saarnaa. Myöskään ehtoolliselle, jossa jakajana on nainen, he eivät voi mennä. Luther toteaa, ettei ehtoollinen ole jakajasta ollenkaan riippuvainen; jakaja voi olla vailla perkele, tai hänen emäntänsä. Tosin siihen toimitukseen ei pimeyden ruhtinas voi suostua.

Seurakunnan palvelijasta sanotaan vielä: *”ei juomiseen taipuvainen, ei väkivaltainen eikä rahanahne, vaan lempeä ja sopuisa”* (1. Tim. 3:3). Ja vielä: *”Seurakunnan kaitsijan täytyy näet olla nuhteeton, koska hän hoitaa Jumalan hänelle uskomaa tehtävää. Hän ei saa olla ylimielinen eikä äkkipikainen, ei juomiseen taipuvainen, väkivaltainen eikä oman edun tavoittelija”* (Tit. 1:7). Muista edellisissä teksteissä mainituista kristillisen elämän vaatimuksista voi sanoa, että ne kuuluvat kaikkien kristittyjen raittiiseen uskonelämään.

Vastaavasti oppi kasteesta on niin pahoin riitautettu ihmisten perinnäissääntöjen vuoksi, ettei sitä voi tässä läpikäydä. Näitä perinnäissääntöjä on Luterilaisessa kirkossa ja vapaiden suuntien opeissa.

Yksi vain riittää pelastukseen. Lueimme Heparalaiskirjeestä: ”*Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät*” (Hepr. 11:6). Ja tässä tarkoitetaan raitista uskoa.

Miten elää raittiisti

Meillä on nyt koossa joitakin Raamatun opetuksia niistä elämäntavoista, jotka eivät kuulu raittiiseen uskoon. Edellisissä raamatunteksteissä mainitut moitteet ovat sellaisia elämäntapoja, joista tulee tehdä parannus.

Jatkamme eteenpäin. Meidän murheemme ei ole pääasiallisesti se, millaisia harhoja on luikerrelut kristillisyyteen vaikkapa meillä Suomessa. Meidän ongelmamme on ensisijaisesti se, kestääkö meidän oma uskonkilvoituksemme Herran edessä. Hän haluaa totuutta salatuimpaan asti. ”*Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden*” (Ps. 51:8). Totta ovat hengellisen laulun sanat: ”Totta sekä oikeaa, horjumatta puolla...” Tämä vaatii rohkeutta ja kasvamista Totuuden Hengen vaikutuksessa.

Kaikki, mitkä ovat lihan, turmeltuneen luontomme, aikaansaannoksia ovat epäraittiita hedelmiä Herran edessä. Apostoli Paavali kirjoittaa kurittomille galatalaisille: ”*Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.*” Gal. 5:19–21. Tällaisia syntejä ei saisi edes mainita Jumalan lasten joukossa.

Vastaavasti Hengen synnyttämä hedelmä on aina raitista ja Herralle mieluista. ”*Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen. Sellaista vastaan ei ole laki.*” (Gal. 5:22,23). Joka näitä hedelmiä tuottaa, on raitis uskossaan.

Tärkeintä on siis se, miten saamme Hengen hedelmät, eli raitis elämä, toteutumaan omassa elämässämme. Paavali jatkaa kirjettään galatalaisille: ”*Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme.*” (Gal. 5:24,25). Raittiin uskonelämän kulmakivenä on se, että vaellamme Hengessä, Hengen johdatuksessa. Tämä on mahdollista todellisuudessa vain silloin, kun opimme kuolettamaan lihan teot Kristuksen ristin ja hänen kuolemansa kautta, sillä onhan meidät kasteessamme jo ristiinnaulittu ja haudattu hänen kanssaan. Näin Paavali totesi edellä ja jatkaa: ”*Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.*” (Room. 8:13,14). Tällaisen opetuksen syvin sisältö kuulostaa monelle uskovallekin oudolta, koska tähän liittyvä opetus puuttuu ajassamme miltei kokonaan. Kristillinen opetus on yleensäkin kovin pinnallista lähes kaikkialla. Uskova saa siis usein painia yksin tällaisten asioiden kanssa, pohtiessaan mitenkä minä saisain raittiin uskon toteutumaan omassa vaelluksessani.

Tämän kaiken löytäminen ja sisäistäminen johtavat aina kilvoitteluun, etsimiseen ja kolkuttamiseen. ”*anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.*” (Luuk. 11:9,10). Raitis usko on mahdollista omistaa siis vain silloin, kun vanha minämme on pantu pois pelistä; ristiinnaulittu ja haudattu. Tämän omaksuminen vie toki jokaiselta kilvoittelijalta paljon aikaa. Ja Herra ei tee tätä yhdellä kertaa, vaan toimii tässä samalla tavoin kuin monissa muissakin kasvatuksensa liittyvissä asioissa. Hän kasvattaa meitä iankaikkisuudesta käsin iankaikkisuuteen.

Tärkeää on kuitenkin säilyttää rauha ja lepo, vaikka kokeekin itsessään heikkoutta, vajavaisuutta ja syntisyyttä. Herra ei heikointakaan hylkää. Hän on uskollinen. Hän kantaa lastaan silloin kun pohja tuntuu pettävän lapsen jalkojen alta. Sana lupaa: ”*...missä synti on suureksi tullut, siinä armo*

on tullut ylenpalttiseksi” (Room. 5:20). Älä anna heikkoutesi johtaa itseäsi orjalliseen elämään Herran edessä, älä myöskään minkään epävarman opin, profetian tai muun vastaavan ilmoituksen anna viedä omantunnon rauhaasi. Jumala on suurempi kuin sydämemme. Näin uskoen pysymme raittiina. Synti ei voi hukuttaa meitä, kunhan vai luotamme Kristuksen täytettyyn työhön puolestamme ja uskallamme omistaa täyden syntien anteeksiantamuksen hänen veressään. Kristus rakastaa kaikkia syntisiä, joilta oma hurskaus on riisuttu pois. Hän pitää lupauksensa: ”Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos” (Joh. 6:37).

Järki ja tunteet

Usein kuulee sanottavan, ettei uskonasioissa järkeä tarvita. Eräs opettaja totesi kuitenkin: ”Etteikö järkeä tarvita? Sitähän sitä tässä juuri tarvitaankin, jopa niin paljon, että sitä on pyydettyä koko ajan lisää.” Ei raitis usko ole järjettömyyttä. Monet ovat tehneet, ymmärrettyään asiat täysin väärin, suorastaan järjettömiä tekoja. Järki ei voi tosin omistaa pelastusta, senhän tekee usko yksin, mutta järkeä on käytettävä niissä asioissa, joihin järki ja ymmärrys on tarkoitettu, eli usein aivan tavalliseen uskonvaellukseen ja tavanomaiseen arkielämään. ”*Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruiden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen*” (2. Tim. 1:7 KR92). ”*Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Esittäköön hän osoitukseksi hyvästä vaelluksesta tekonsa, sävyisästi, niin kuin viisas tekee.*” (Jaak. 3:13 RK92). ”*Puhun teille kuin järkeville ihmisille ainakin. Harkitkaa mitä sanon.*” (1. Kor. 10:15).

Joissakin hengellisissä kirjoissa varoitetaan vastaavasti tunteista, sillä ne kun voivat eksyttää. Tottahan toki ne myös sen tekevät. Kaikkihan asiat meissä voivat eksyttää, jos niitä väärin käytetään. Eli jos rakennamme vastaavasti kaiken vain tunteillemme, hullustihan siinä käy. Mutta täysin tunteeton ihminen on suorastaan kauhistuttava olento, aivan kuin kelopuu. Tällaisella ihmisellä ei ole minkäänlaista empatiaa tai sääliä lähimmäistään kohtaan (*empatia*-sana merkitsee myötätuntoista suhtautumista lähimmäiseen). Jumala on luonut meistä myös tuntevia ihmisiä. Kun rakastamme Jumalaa aidosti, siinä on myös tunteet mukana. ”*Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi”*” (Matt. 22:37). Tässä on koko rakastava ihmispersoona ilmaistuna. Kristuskin tunsu sääliä sairaita, kuolevia ja eksyksissä olevia ihmisiä kohtaan. Hän itki Lasaruksen haudalla. ”*Kun Jeesus näki itkevän Marian ja hänen kanssaan tulleet juutalaiset, jotka hekin itkivät, syvä liikutus valtasi hänet, ja hän kysyi: ”Missä hänen hautansa on?” ”Herra, tule katsomaan”, he vastasivat. Jeesus itki.*” (Joh. 11:33–35). Hän itki kerran tulevaa Jerusalemin kolkkoa kohtaloa. ”*Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä...*” (Luuk. 19:41).

Järki ja tunteet ovat sielunelämämme eri puolia. Ei niitä ole kielletty käyttämästä. Nekin kuuluvat raittiiseen uskoon. Ystävä, elä ja rakasta! Rakasta myös tunteillasi. Hoida niitä, jotka Herra tuo sinun hoidettavaksesi. Rakasta järjelläsi, pitämällä Jeesuksen käskyt. Elä niin ja sinä todella elät. Anna koko elämäsi Herralle eläväksi uhriksi. ”*Jumalan armahtavaan laupeuteen vedoten kehotan teitä, veljet: Antakaa koko elämänne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla.*” (Room. 12:1 KR92).

Yli- ja alihengellisyydestä

Järjenkäytön tai tunteiden mennessä hakoteille, puhutaan ylihengellisyydestä, tai hurmahenkisyydestä. Silloin ollaan kaukana raittiista uskosta. Kun ihminen joutuu syvään lainalaisuuteen, lain kiroukseen, hän sairastuu ennen pitkää. Hän ei välttämättä edes tiedosta tilaansa. Vasta kun henkiset voimavarat alkavat loppua, tai tehdään jotakin mieletöntä, haetaan ehkä jo apuakin. Tästä aiheesta on puhuttu monin tavoin luennoillani, joten en puhu nyt tämän enempää lain kirouksesta.

Ylihengellinen ihminen saattaa ajatella, että kaikki arkipäivänkin tekemiset tarvitsevat luvan Jumalalta. Jopa kaupassakäyntiinkin tarvitaan ilmoitusta ylhäältä. Jokaiseen liikkeeseen on saatava varmistus, jotta uskaltaa aloittaa jotakin. Se kuulostaa ehkä hurskaalta, mutta sitä se ei ole. Enemmän se on Jumalan kiusaamista. Jos kuitenkin ilmoitusta tulee, se tulee yleensä ihmisen omasta sairaasta sisimmästä, tai pimeyden voimilta. Jumala ei ole juoksupoikamme. Hän on järjestyksen, ei

epäjärjestyksen Jumala. Mutta aina tulee rukoilla ja olla siinä kestävä. Rukouksella aloittaa aamun ja rukoukseen päättää ja kiitokseen ilta.

Mutta tuo hengellisesti sairastunut ihminen saattaa kuvitella keskustelewansa todella Jumalan kanssa ja uskoo vastauksien tulewan aina häneltä. Ihminen on langennut pahoin. Hän on langennut tällöin ylöspäin. Vähitellen hän kokee tulleen lähes Jumalan kaltaiseksi. Jumalasta on tullut hänen juttukaverinsa. Tätä ihmistä ei voi edes arvostella, koska silloinhan hyökätään itseään Jumalaa vastaan. Tämä ihminen alkaa uhkailla arvostelijaa Jumalan rangaistuksilla. Riippuen siitä mihin suuntaa lankeemus on tapahtunut, ihminen arvelee olevansa joko suuri profeetta, suorastaan Kristus, tai hän väittää olevansa itse pimeyden ruhtinas, sorruttuaan syvyyksiin. Harvinaistako tämä tällainen on? Ei suinkaan. Internet on täynnä näiden ihmisten profetioita ja opetuksia. Tiedän, mistä puhun, koska olen itsekin joutunut kuuntelemaan heitä ja he ovat hanakasti tarjoutuneet myös opettajakse- ni. Nämä ihmiset ovat tuttuja henkisiä sairauksia hoitaville ihmisille. Joka tapauksessa he aikaan- saavat paljon tuhoa. On siis olemassa kiihkohenkistä uskontomuotoa, ylihengellisyyttä, josta lähes kaikki raittius puuttuu. Sille on usein luonteenomaista mekkala ja melu, huuto ja kova karjunta. Aikoinaan Erik Evalds puhui heistä usein.

Voimme sairastua korkeaan lakijumalaisuuteen ja sen myötä omavanhurskauteen ja tekopyhyy- teen, mutta myös tunteet saattavat hallita täysin elämää. Tällöin on etsittävä uusia ja uusia, mitä ihmeellisimpiä kokemuksia. Ja aina riittää tarjoajia. Jo aamulla on ”psykykattava” itsensä oikeaan vireeseen esimerkiksi määrätyn tyyppisellä, tähän tarkoitukseen tehdyllä musiikilla. Näitä ihmisiä on vaikea auttaa. Tervettä järkipuhetta he eivät ymmärrä. Raitis usko on hukattu.

Valitettavan usein tapaa myös uskovia, joiden hengellinen elämä on niin veltto, että kilvoituk- sesta ei voi edes puhua. He kai ajattelevat: ”Kun on antanut elämänsä Jeesukselle, kaikki on kuole- maan asti kunnossa”. He tarvitsevat uuden, Kristus-herätyksen. ”*Kaikki, mikä on paljastettu, on valossa. Sen vuoksi sanotaankin: - Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus on sinua valaiseva!*” (Ef. 5:14).

Alihengellisyys on sitä, että kristillisyyden on muuttunut ihmisestä peräisin olevaan uskontoon. Tällaiseen uskontoharjoitukseen kuuluu kyllä joitakin hyväksi katsottuja hyviä harrastuksia ja te- kemisiä, mutta ilman Jumalan Pyhää Henkeä. Siinä liikehdinnässä kavahdetaan kaikkea aitoa hen- gellisyyttä. Raittiiseen uskoon kuuluu kuitenkin, että on synnytty uudesti ylhäältä ja on tultu tunte- maan uskon salaisuus. Pelkkä uskonnollisuus on valitettavan usein yleisin kristillisyyden muoto. On surullista että kristillisyyteen kuuluu myös nämä ääri-ilmiot.

Itse olen tullut näissä kamppailuissa hylätyksi ainakin kahdella tapaa. Kun opetuksistani on puut- tunut kiihko ja vouhotus, en ole kelvannut kaikille opettajaksi. Se on ollut toki vain hyvä asia. Mut- ta olen tullut potkituksi pois myös sellaisesta uskonnollisesta toiminnasta, jossa Kristuksen ristin täytetty työ kuulostaa todella vieraalta ja puhe uskosta ja uudestisyntymisestä on säikäyttänyt monet pahanpäiväisesti. ”Minä en ymmärtänyt sanaakaan, mitä sanoit”, joku totesi seurojen jälkeen. Iskuja voi sataa niin oikealta kuin vasemmalta puolelta. Mutta: ”Eihän haukku haavaa tee, jos ei vihainen koira purra saa”.

Pimeyden hengistä ja vääristä profetoista

Seuraavassa on eräs omakohtainen kokemukseni. Se kertokoot jotain aikamme vakavista hengelli- sistä taudeista ja harhoista.

Olin kauan sitten eräessä hengellisessä tilaisuudessa. Vaimollani oli monia vaikeita sairauksia jo tuolloin, joten ajattelin pyytää esirukousta alttarikutsun yhteydessä. Kun suuri ja tunnettu sielunhoi- taja tuli kohdalleni, kuulin hänen puhuvat kielillä. Mutta kun hän oli ojentamassa käsiään pääni päälle, hän yhtäkkiä tokaisi: ”Mikäs tähän nyt tuli! Hän meni täysin ymmälle. Hän tokaisi, että mei- dän on tavattava. Kahden viikon kuluttua hän olikin taas paikkakunnalla, joten menin kuulemaan mitä yksityistä asiaa hänellä oli minulle. Aivan ensiksi hän edellytti, että minun olisi annettava tah- toelämäni hänen tahtonsa alaisuuteen, sillä vain tuolloin hän voisi auttaa minua joissakin minulle tuntemattomissa ongelmissani. Silloin alkoivat sisälläni hälytyskellot soida. Sanoin: ikinä en sellai-

seen suostu. Mutta nytpä profeetta hermostui ja muuttui täysin. Hän alkoi suoltaa minulle mitä kauheimpia uhkauksia ja kertoa synkkiä asioita elämästäni ja syntisyydestäni. Paljon sitä tavaraa kerätyinkin. En ole ennen kokenut sellaista syytösten tulvaa. Sanoin että tiedän nuo asiat kyllä itsekkin, ja että nuohan sopivat lähes kaikkiin ihmisiin. Sanoin, että Kristus on verellään pessyt syntini pois. Herra ei niitä enää ikinä muista. Kuka tämä syyttäjä siis oli, joka oli kaivanut esiin syntini armon merestä? Koin samalla hänen puoleltaan kohtaani syvää vihaa. Jotakin tuo ihminen vielä karjaisi ja tapaaminen oli päättynyt. Tajusin, että pimeyden voimat, joiden palveluksessa tuo näennäisen hurskas ihminen vaikutti olevan, halusi saada minut tahtonsa alaisuuteen. Sain kauhean migreenikohtauksen ja hoipertelin jotenkin kotiin. Soitin sieltä silloiselle luotettavalle sielunhoitajalleni. Hän itki. Hän sanoi että minut oli yritetty kuin äestää peltoon suurella äkeellä. Olin ollut myös tulisten nuolien sateessa. Tiesin sen kyllä ja uskoin itsekkin niin olleen. Hän rukoili ja päänsärky hellitti vähitellen. Jokin pelko jäi minuun asumaan joksikin aikaa.

Eikä tämä kerrottu ainoa kokemukseni ole. Joskus kohdatessani pimeyden voimien käytössä olevan ihmisen, olen miltei paleltunut hengiltä. Joskus tullessani johonkin tilaisuuteen, siellä on ollut jonkinlainen pimeyden hengen lähettiläs. Ehkä ei kukaan muu, tai vain joku toinen henkilö, oli tuon hengen aistinut. Mutta miltei mahdotonta on tällaisessa ilmapiirissä opettaa. Voimat, jotka siellä riehuvat, tekevät sen suorastaan mahdottomaksi. Tällaista henkeä ei asu missään kokousrakennuksessa, vaan sen tuo tullessaan henkilö, joka on joutunut tällaisen hengen saastuttamaksi. Näiden henkien ja voimien kokemiseen tarvitaan kai jonkinlaista henkien erottamisen lahjaa.

Puhun lyhyesti myös näistä asioista, koska Jeesus ja apostolit varottivat monista eksytyksen hengistä.

”Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen.” (2. Kor. 11:13–15). Pimeyden voimat ja väärät profeetat ovat siis todellisia. Jeesus varottaa vielä: *”Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut.”* (Matt. 24:24,25).

Meidän ei tule tällaisia vääryyden ihmisten opetuksia kuunnella, vaikka he kovin innokkaasti saattavat niitä kaupitella. Meillä on Herran Pyhä Raamattu. Se riittää maailman loppuun asti. Jeesus sanoo: *”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.”* (Matt. 24:35). Katso siis keitä kuuntelet ja kenen kirjoja luet. Siksi minä osaltani, tällaisten voimien todellisuudesta tietoisena, näistä asioista muistutan. Monet uskovat ovat valitettavasti langenneet. He eivät lue Sanaa, vaan kyselevät koko ajan, onko tullut uutta profetiaa, onko uutta ilmoitusta? Se on epäraitista uskoa.

Profeetoiksi tekeytyneet lainaavat toki myös Raamattua, usein lainsanaa erityisesti painottaen. Mutta ei ole mitään järkeä kuunnella Raamatunsanaa joltakin näennäisprofeetalta, kun meillä on itsellämmekin Herran sana.

Me tarvitsemme hengelliseen elämäämme kotipaikan. On ihanaa, jos olet löytänyt vaikka raamattu- tai rukouspiirin, jossa on raitis henki ja jossa voit virvottua ja oppia lisää rakkaasta Herrastamme. Sellaisessa piirissä ei riidellä opinkappaleista, vaan rakastetaan ja kunnioitetaan toinen toistaan. Kaikilla ei ole tähän mahdollisuutta. Toki jos oma paikallisseurakunta voi tarjota opetusta ja muuta hengellemme tarpeellista, se riittää. Ja onhan seurakunnissamme Herra Pyhä Ehtoollinen käytössä. Valitettavasti Luterilainen kirkkolaitos ja monet vapaat suunnat ovat lankeamassa yhä syvempään moraalittomuuteen ja vääryyden raamatuntulkintaan. Ja aina ei uskoaan tunnustavaa ihmistä, sellaista, joka seisoo vielä Jumalan sanan takana, edes siedetä. Jeesus sanoo: *”Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen.”* (Joh. 16:4). Ja vielä: *”Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.”* (Joh. 16:33).

Silloinkin, kun olemme joutuneet tietämättömyyttämme joidenkin väärin oppien ja epäraittiiden ihmisten ansoihin, meillä on vapautus kaikesta tuosta menneestä. Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidän kaikesta synnistä. Jumala ei enää ikinä muista erheitämme, kun me ne hänelle nöyrästi tunnustamme. Saamme palata hänen suloiseen armoonsa. Kuulemme kuin hiljaa kuiskattavan korviimme: ”Sinä olet minulle rakas”. Kristus on koko maailman Herra. Hän on voittanut kaikki vallat ja voimat. Hänellä on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Älä vaivu orjalliseen pelkoon. Älä vapi-se, älä pelkää: ”...Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun. Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta. Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi” (Jes. 43:1-3).

Muistot voivat nousta toki sisimpäämme, mutta Jumala on suurempi kuin omatuntomme. Jatka siis matkaa iloiten niin kuin Kandaken hoviherra kerran: ”Ja hän jatkoi matkaansa iloiten” (Ap. t. 8:39). Olet turvassa kun rakennat kaiken Herran varaan. Kun näet kaikessa vain hänet, olet oleva autuas matkanteossasi. ”kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus.” (Ef. 4:13–15). Näin kasvamme raittiuteen uskossamme. ”Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon...” (1. Joh. 4:18).

Tuskan tullen

Meitä voi kohdata elämässämme valtaiset haasteet ja myrkyt – voimiamme suuremmat. On surua, ahdistusta ja pelkoja. Olemme voimattomia niiden edessä. Aaltojen pauhu ja voima näyttävät hukuttavan meidät alleen. Ja voi tuntua siltä, ettei rukouksiimme vastata ja apu viipyy. Mutta silti aina on apu olemassa.

Meidän on vain keskitettävä katsemme Jeesukseen, Elämän Herraan. Vaikka maailma ympärillä näyttäisi sortuvat ja ahdistus valtaisi mielen: katse silti Jeesukseen, uskomme alkajaan ja täydelliseksi tekijään. Älä katso ongelmiasi, katso Herraa. Hän on neuvonut tulemaan luokseen. Katso häntä, älä vilkuile sivullesi. Hän on sinun vuorilinnasi. Hän on peruskalliosi. Olet raitis uskossasi, kun katseesi on vain hänessä. Herra on sanonut: ”Vaikka vuoret järkkäisivät ja kukkulat horjuisivat, minun rakkauteni sinuun ei järky eikä minun rauhanliitonni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi.” (Jes. 54:10). Hän ei ikinä jätä sinua. Olet täysin turvassa, kun rakennat kaiken Kristuksen varaan ja näet vain hänet ahdistustenkin keskellä. Hän sallii meille myös ahdistuksia. Ahdistusten kestäminen antaa toivoa. Näin armo ja rauha lisääntyvät Jeesuksessa. ”...joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.” (Room. 9:33). Meidän heikkoutemme on meidän voimamme, sillä Jumalan voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.

Raitis usko on ahtaan portin läpikäymistä ja vaeltamista kaidalla tiellä. Jeesus sanoo: ”mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät” (Matt. 7:14).

Herra siunatkoon sinua. Hän on aivan ihmeellinen. Hän ei petä sinua. Älä loukkaannu häneen, vaikka hän suo joskus vaikeankin tie kuljettavaksemme. ”Vaikka Herra antaa teille hädän leipää ja ahdistuksen vettä, niin ei sinun opettajasi sitten enää kätkeydy, vaan sinun silmäsi saavat nähdä sinun opettajasi. Ja sinun korvasi kuulevat takaasi tämän sanan, milloin poikkeatte oikealle tai vasemmalle: ”Tässä on tie, sitä käykää” ” (Jes. 30:20,21).

”Siksi Herra Jumala sanoo näin: - Katsokaa: minä lasken Siioniin peruskiven, huolella valitun kivipaaden, kallisarvoisen kulmakiven sitomaan vankkaa perustaa. Joka uskoo, ei horju.” (Jes. 28:12).

Tämä aihepiiri on niin valtava, ettei yhteen luentoonsiitä paljoa mahdu. Jatkukoon aihe jossakin toisessa muodossa - jos Herra suo. Taidan jo aiheen tietääkin. Nyt sanon: Aamen.